

ΑΗΣ Αγ. Δημητρίου

Γράφει ο **Νίκος Δινόπουλος**

«Η μεγάλη Καρχηδόνα έκανε τρεις πολέμους. Μετά τον πρώτο ήταν ακόμα δυνατή. Μετά το δεύτερο ήταν ακόμα κατοικήσιμη. Μετά τον τρίτο όμως χάθηκε ολότελα χωρίς ν' αφήσει ίχνη».

Μπ. Μπρεχτ

«Ο Αγώνας συνεχίζεται με άλλες μορφές κινητοποιήσεων και εκδηλώσεων, Στα πλαίσια αυτά η 48ωρη απεργία της ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ και των σωματείων μελών ολοκληρώνεται σήμερα 6/7/2014 τα μεσάνυχτα», μας ενημερώνει με ανακοίνωσή της η ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ. Η θλιβερή θεατρική παράσταση «πόλεμος ενάντια στην πώληση της μικρής ΔΕΗ» υπό την ηγεμονία της συνδικαλιστικής γραφειοκρατικής ηγεσίας των παρατάξεων ΠΑΣΚΕ – ΔΑΚΕ – ΣΑΔ που ελέγχουν τα συνδικάτα και τη ΓΕΝΟΠ, των βουλευτών, των εκλεγμένων στους δήμους και την περιφέρεια της Δυτ. Μακεδονίας, των πολιτευτών και των πολιτικών παραγόντων, των φορέων, έλαβε τέλος με την απόφαση της κυβέρνησης να επιστρατεύσει τους απεργούς εργαζόμενους της ΔΕΗ ΑΕ. Πιστεύουμε ακόμα πως το «δικαίωμα στην απεργία» είναι σεβαστό από το καθεστώς της αστικής κοινοβουλευτικής δημοκρατίας; Έχουμε ακόμα αμφιβολίες πως η απεργία έχει τεθεί εκτός νόμου από την πασοκονεοδημοκρατική συγκυβέρνηση του αστικού μπλοκ; Στους ρόλους της θεατρικής ιλαροτραγωδίας, οι ερμηνείες ήταν από κακές έως άριστες, 25% άριστες, 60% μέτριες και 15% κακές. Αναμενόμενο το αποτέλεσμα. Αυτά τα ποσοστά επιβάλλονται δια νόμου, υποχρεωτικά στην αξιολόγηση, στην αστική δημοκρατία της «αξιοκρατίας» και των «αρίστων».

**“Η ζωή είναι πολύ μακριά
Μεταξύ πόθου και σπασμού
Μεταξύ δύναμης και ύπαρξης
Μεταξύ ουσίας και πτώσης”**

Τ. Έλιοτ

ΑΗΣ Καρδιάς

Οι φυσικοί πρωταγωνιστές σε κάθε αγωνιστική κινητοποίηση, σε κάθε απεργιακό αγώνα, η εργατική τάξη και οι εργαζόμενοι για μια ακόμα φορά μπήκαν αποφασιστικά στη μάχη..., πλην όμως ήταν και πάλι άορατοι στα ρεπορτάζ των μαντρόσκυλων της αστικής εξουσίας και στις ειδήσεις των μέσων μαζικής προπαγάνδας του αστικού μπλοκ εξουσίας: απεργία έκαναν για μια ακόμα φορά οι συνδικαλιστές(!), κόντρα στις πληροφορίες, στις εικόνες, τα βίντεο που μαρτυρούσαν για το αντίθετο...

Η συνδικαλιστική ηγεσία των παρατάξεων ΠΑΣΚΕ - ΔΑΚΕ - ΣΑΔ, έμπειροι από ανάλογους ρόλους στο παρελθόν, ήταν εγγύηση για το αποτέλεσμα της θλιβερής παράστασης. Διακρίθηκαν για την ξεχωριστή ερμηνεία τους, οι εκπρόσωποι των εργαζομένων στο ΔΣ της ΔΕΗ ΑΕ και ιδιαίτερα οι νεοεκλεγμένοι: ο περιφερειάρχης Δυτ. Μακεδονίας και ο δήμαρχος Κοζάνης με τις αξεπέραστες ατάκες. Ο πρώτος, «οι δύο υπουργοί να “ρίξουν” την κυβέρνηση και να παραιτηθούν τώρα. Όλα τ’ άλλα είναι λόγια. Λέω τώρα στους πολίτες, που τους το έλεγα και προεκλογικά ότι εάν θέλετε εμάς θα μπλέξετε και επιλέξατε να μπλέξετε. Σας θέλω όλους στους δρόμους. Εάν δεν είστε εκεί εγώ θα παραιτηθώ». Για τη θέσπιση ειδικού τιμολογίου της ΔΕΗ για τη Δ. Μακεδονία: «Να σταματήσουν τα τοπικά παπαγαλάκια. Είναι συμφωνημένο με τον Τσίπρα ρε... Σας το λέω ανοιχτά. Θα δοθεί το ειδικό τιμολόγιο για τη Δ. Μακεδονία». Και το κορυφαίο «Θέλετε ρε να κάτσω στην πύλη και να μην αφήνω να μπουν μέσα. Δε θα ορκιστώ όμως περιφερειάρχης. Δεν το παίζω παλικαράς, αλλά πολεμάω τους κολοτούμπες, να μη γίνω κολοτούμπας». Και ο δεύτερος, «θα πρέπει να κάνουμε σαφές στον οποιονδήποτε θέλει να αγοράσει τη “μικρή” ή “μεγάλη” ΔΕΗ, ότι θα πρέπει στο καντάρι, στη ζυγαριά, να μπουν όλες οι διεκδικήσεις, όλα όσα πρέπει να διεκδικήσει αυτή η περιοχή».

***“Αυτός είναι ο τρόπος που ο κόσμος τελειώνει
Όχι μ’ έναν πάταγο αλλά με έναν λυγμό”***

Τ. Έλιοτ

Οι αδέσμευτοι, οι ανεξάρτητοι, οι υπερκομματικοί «ενεργοί πολίτες» της «κοινωνίας των πολιτών» και των ΜΚΟ ανταποκρίθηκαν πέρα από κάθε προσδοκία στα καλέσματα να παρακολουθήσουν το θίασο της συνδικαλιστικής γραφειοκρατικής ηγεσίας των παρατάξεων ΠΑΣΚΕ - ΔΑΚΕ - ΣΑΔ που ελέγχουν τα συνδικάτα και τη ΓΕΝΟΠ, των βουλευτών, των εκλεγμένων στους δήμους και την περιφέρεια της Δυτ. Μακεδονίας, των πολιτευτών και των πολιτικών παραγόντων που περιόδευσαν στις πόλεις της περιοχής και στις πύλες των ΑΗΣ...

“Απελπίσου τέλος πάντων ως άνθρωπος, ορθώσου στα νύχια της αγωνίας, γίνου διάτορος”.

N. Καρούζος

Με το «σκληρό ανυποχώρητο αγώνα» η «σωτηρία» της ΔΕΗ ΑΕ, της περιοχής και της χώρας δεν επιτεύχθηκε, το δημοψήφισμα μπήκε μπροστά ρίχνοντας στο φόντο τον απεργιακό αγώνα υπονομεύοντάς τον και τώρα όλοι αναμένουμε να ... ψηφίσουμε στο δημοψήφισμα και ... να φύγουν οι εφιάλτες, γιατί αλλιώς θα μας πλήξουν όλες οι πληγές του Φαραώ.

**“Πάντα να ρίχνεις στις πληγές σου νέο κουράγιο
Να ανάβει η μάχη, να νικήσεις...”**

Βύρων Λεοντάρης

Θρηνούμε γοερά για τα εφιαλτικά ποσοστά ανεργίας και ειδικά στη νεολαία, για την εξαθλίωση της εργατικής τάξης και των εργαζομένων, για τη βίαιη φτωχοποίηση των μικρομεσαίων λαϊκών στρωμάτων και εν τέλει της κοινωνικής πλειοψηφίας. Λάβροι, με πλατωνικές κορώνες καταγγέλλουμε τη λεηλασία του δημόσιου πλούτου. Φουντώνει η αγανάκτηση και η οργή σε κάθε νέο μέτρο που μας βυθίζει πιο βαθιά στην κόλαση της κοινωνικής και εργασιακής ζούγκλας. Περισσεύουν οι λεονταρισμοί και τα βερμπαλιστικά πύρινα πολεμικά διαγγέλματα σε κάθε αγωνιστική κινητοποίηση. Σε κάθε απεργιακό αγώνα δείχνουμε πρόθυμοι να υποδυθούμε τους επαναστάτες με ξένα κόλλυβα και ανομολόγητα προσδοκούμε να είναι άλλοι «η σπίθα που θα βάλει φωτιά στον κάμπο». Αναθεματίζουμε με πάθος την εξουσία, τις εναλλασσόμενες κυβερνήσεις του αστικού μπλοκ, τα κόμματα, τα συνδικάτα, τους συνδικαλιστές -οι εργαζόμενοι παραμένουν αόρατοι, δεν υπάρχουν-, τους βουλευτές, τα χίλια κακά της μοίρας μας και βρυχόμαστε όλο και πιο δυνατά για να καλύψουμε την κραυγαλέα αδυναμία μας και την αδράνειά μας... Η καθ’ υπερβολή χρήση λέξεων, εννοιών, συνημάτων που καλούν σε εξέγερση έρχεται να καλύψει την απουσία μας από το καμίνι της ταξικής πάλης, το κενό της κοινωνικής αντίστασης, το κενό της ανύπαρκτης επαναστατικότητάς μας. Επιμένουμε να μη θέλουμε να δούμε κατάματα την αδυσώπητη κοινωνική και πολιτική πραγματικότητα, να μην παλεύουμε ενάντια στις αιτίες που μας ρίχνουν στον καιάδα και εξανδραποδίζουν την πλειοψηφία της κοινωνίας, να μη θίγουμε τις δομές του καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής και την εξουσία του αστικού μπλοκ. Είναι τα άλλοθι που μας επιτρέπουν να ονειρευόμαστε εξεγέρσεις, ρήξεις και συγκρούσεις κι αυτό μέχρι να γίνουμε εμείς τα θύματα της κανιβαλικής ταξικής πολιτικής του αστικού μπλοκ εξουσίας, να απαιτηθεί η δική μας στράτευση και συμμετοχή και να τα αποκηρύξουμε...

**“Θα ‘ναι φριχτό να φύγουμε έτσι, δίχως
μια πίστη, έναν αγώνα, μια κραυγή
-άνθρωποι που πεθάναν δίχως μια αμυχή,
άνθρωποι που “διελύθησαν ησύχως....””**

Βύρων Λεοντάρης

Συνδικάτο Εργαζομένων στην Ενέργεια “Εργατική Αλληλεγγύη”